



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobcu **Ing. O.**, bytom V., *zastúpený Bc. D.*, bytom V., proti žalovanému **Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, oddelenie bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií**, Kuzmányho 8, Košice o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. KRP.83-6/DI-1-2007, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4. júna 2009 č. k. 6S/125/2008-29, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4. júna 2009 č. k. 6S/125/2008-29 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KRP.83-6/DI-1-2007. Uvedeným rozhodnutím žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“) rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach – okolie, zo dňa 28.4.2008 č. p. ORP-P-870/DI-SK-2006 zmenil vo výroku tak, že vypustil text uvedený vo výroku prvostupňového rozhodnutia (okrem lehoty na plnenie) a nahradil ho textom „Podľa § 79 ods. 1 zákona SNR

č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov s poukazom na § 1 písm. a/ vyhlášky MV SR č. 411/2006 Zb., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov konania o priestupkoch, je Ing. O. povinný uhradiť trovy konania vo výške 500,--Sk“. Ostatné časti predmetného rozhodnutia o priestupku zostávajú nezmenené.

Krajský súd v odôvodnení uviedol, že po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a dôvodoch uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby bol v súlade s o zákonom o priestupkoch a v správnom konaní jeho žalobu preto žalovaný podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie. Rozsudok prvostupňového súdu pokladal za nesprávny, nezákonný, nezrozumiteľný a nepreskúmateľný, vzhľadom na to, že súd sa nevysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami (námietkami) uvedenými v súdnom konaní, jeho rozhodovací postup nie je v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne a riadne vysvetlený a jeho právne posúdenia (závery) podobne ako aj skutkové zistenia sú nesprávne. Žalobca uviedol, že v odôvodnení rozsudku na strane 3 krajský súd poukazuje na to, že úlohou krajského súdu nie je dopĺňať odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu, pričom sám tento súd tak nekoná, keďže na strane 5 svojho rozsudku vysvetľuje a dopĺňa napadnuté rozhodnutie správneho orgánu tým, že uvádza dôvod zmeny rozhodnutia, ktorý mal a mohol uviesť iba správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia a ďalej podáva možný logický výklad rozhodnutia, ktoré by malo byť pre každého účastníka zrozumiteľné bez akýchkoľvek výkladov, ak bolo vydané podľa zákona. Podľa jeho názoru je preto potrebné zdôrazniť, že žalobca namietal nespreskúmateľnosť rozhodnutia správneho orgánu, keďže napadnuté rozhodnutie vo svojom odôvodnení neobsahovalo ani jednu vetu, z ktorej by bolo zrejmé, aký bol dôvod zmeny výroku rozhodnutia prvostupňového orgánu zo strany žalovaného. Okrem toho súd nesprávne posudzuje vadu výroku napadnutého rozhodnutia, ktorou je neurčenie lehoty na plnenie v zmysle ustanovenia § 47 Správneho poriadku ako chybu v písaní. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ako aj na skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu nemôže byť pre svoje vady, zmätočnosť a nezrozumiteľnosť riadnym exekučným titulom, žalobca žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 3.9.2008, sp. zn. KRP-83-6/DI-1-2007 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, pričom žalovaný je povinný mu nahradiť trovy konania.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal v medziach podaného odvolania napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 v spojení s § 211 ods. 2 OSP a zistil, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení platnom a účinnom ku dňu spáchania priestupku (ďalej len „zákon č. 315/1996 Z.z.“) vodič autobusu a vodič motorového vozidla s celkovou hmotnosťou neprevyšujúcou 3.500 kilogramov smie jazdiť rýchlou najviac 90 km/hodinu. Na diaľnici a na ceste pre motorové vozidlá vodič autobusu smie jazdiť najviac 50 km/hodinu a vodič motorového vozidla s celkovou hmotnosťou neprevyšujúcou 3.500 kilogramov rýchlou najviac 130 km/hodinu.

Podľa § 22 ods. 1 písm. a/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení platnom a účinnom ku dňu spáchania priestupku (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“) priestupku sa dopustí ten, kto ako vodič motorového vozidla prekročí povolenú rýchlú stanovenú vo všeobecne záväznom právnom predpise o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky alebo prekročí rýchlú ustanovenú dopravnou značkou. Podľa § 22 ods. 2 za priestupok podľa ods. 1 písm. a/ možno uložiť pokutu do 7.000,--Sk a zákaz činnosti do jedného roka (§ 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb.).

Občanovi, ktorý bol uznaný vinným z priestupku ako aj navrhovateľovi, ak bolo konanie začaté na jeho návrh zastavené podľa § 76 ods. 1 písm. a/, b/, c/ alebo j/ uloží sa povinnosť uhradiť štátu trovy spojené s prejednaním priestupku. Trovy konania sa uhrádzajú paušálnou sumou, ktorú ustanoví Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky po dohode s Ministerstvom financií Slovenskej republiky všeobecne záväzným právny predpisom (§ 79 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb.).

Podľa § 1 písm. a/ vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 411/2006 Z. z. v znení platnom a účinnom ku dňu spáchania priestupku (ďalej len „vyhláška č. 411/2006 Z.z.“) paušálna suma trov konania o priestupku je 500,--Sk.

Odvolací súd z obsahu spisového materiálu mal za preukázané, že dňa 5.10.2006 o 17.01 hod. cestným radarovým rýchlomerom RAMER 7CCD-U bola na štátnej ceste 1/50 smerom od Rimavskej Soboty na Rožňavu smer vozidla príjazd na stanovisku 1/50 Brzotín nameraná rýchlú motorového vozidla EVČ: K. značky R. rýchlú 124 km/hodinu, pričom v tomto úseku je

povolená rýchlosť 90 km/hodinu. Pri zastavení osobného motorového vozidla vodičom bol t.j. žalobcu, ktorý na mieste samom nesúhlasil s nameranou hodnotou. Čas merania, nameraná rýchlosť ako aj evidenčné číslo, typ vozidla je preukázaný fotodokumentáciou číslo snímky z radaru č. 000271. Na ústnom pojednávaní dňa 16.7.2007 žalobca ako to vyplýva z obsahu zápisnice uviedol iba to, že nie je si vedomý svojho priestupku. Až v odvolaní z 15.8.2007 resp. 27.5.2008 uviedol, že v motorovom vozidle mal aj spolujazdca, s ktorým sa striedali pri šoférovaní a že na danom úseku motorové vozidlo mal šoférovať spolujazdec, pričom žiaden dôkaz o tom, aj podľa názoru odvolacieho súdu, nepredložil. Aj odvolací súd jeho námietku považuje za účelovú, nakoľko žalobcovi nič nebránilo, aby už v správe o výsledku objasňovania priestupku dňa 5.10.2006, ktorú podpísal, neuviedol, že on nebol vodičom motorového vozidla v danom úseku, pričom od začiatku namietal iba to, že nesúhlasí s nameranou hodnotou, teda tým aká mu bola nameraná rýchlosť.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu, keďže rýchlosť bola meraná cestným radarovým rýchlomerom typu RAMER 7 CCD-U nie je možné presne a konkrétne určiť, kde bola žalobcovi nameraná rýchlosť 124 km/hodinu, keďže ide o radar, ktorý je pripojený na automobil, ktorý je v pohybe. Je však možné určiť úsek, kde sa rýchlosť merala. Sám žalobca uznáva, že bol zastavený pri obci Brzotín, ako vyplýva z pripojenej fotodokumentácie (protokolu) zo dňa 5.10.2006, nameraná rýchlosť bola o 17,01 hod. stanoviska 1/10 Brzotín, tak aj podľa názoru súdu je nesporné, že rýchlosť bola nameraná tak, ako je uvedená aj v správe z objasňovania priestupku z 5.10.2006 smerom od Rimavskej Soboty na Rožňavu pred obcou Brzotín.

Podľa zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov policajný zbor dohliada na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, odhaľuje priestupky a zisťuje ich páchatel'ov. Pokiaľ policajný orgán použil na odhaľovanie priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky vyššie uvedený merač rýchlosti jazdy na pozemnej komunikácii, postupoval v súlade so zákonom a dôkaz takto získaný treba považovať za dôkaz získaný zákonným prostriedkom. Účelom a technickým vybavením vyššie uvedený merač rýchlosti slúži na plnenie úloh policajného zboru uložených mu v § 1, § 2 ods. 1 písm. j/ a k/ zákona č. 171/1993 Z.z. Z vyššie uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutím žalovaného nedošlo k ukráteniu práv žalobcu. Odvolací súd konštatuje, že žalobca si musí uvedomiť, že cestná premávka je regulovaná právnymi normami, ktoré sú záväzné pre všetkých. Nedodržanie stanovených povinností ako aj prekročenie rýchlosti ustanovenej dopravnou značkou je dôvodom na postih za dopravný priestupok.

Pokiaľ sa týka námietky žalobcu, ktorý namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho orgánu, keďže napadnuté rozhodnutie vo svojom

odôvodnení neobsahovalo ani jednu vetu, z ktorej by bolo zrejmé, aký bol dôvod zmeny výroku rozhodnutia prvostupňového orgánu zo strany žalovaného súd uvádza, že táto námietka ani podľa odvolacieho súdu nie je opodstatnená, keďže žalovaný len z dôvodu odvolania žalobcu vypustil vo výroku vetu „týmto konaním nie je dotknuté právo poškodeného na náhradu škody v občianskoprávnom konaní“. A v časti o povinnosti zaplatiť trovy konania len upresnil § 1 písm. a/ t. j. paragraf vyhlášky, ktorá upravuje paušálnu sumu trov konania. Aj podľa názoru odvolacieho súdu takéto menenie výroku nerobí tento výrok nezrozumiteľným, nepreskúmateľným ani nevykonateľným. Odvolací súd sa taktiež stotožňuje so záverom prvostupňového súdu, že aj druhý výrok „Ostatné časti predmetného rozhodnutia o priestupku zostávajú nezmenené“ taktiež nemožno považovať za nezrozumiteľný a nevykonateľný a zmätočný, a to z dôvodu, že zo slovného spojenia „zostávajú nezmenené“ možno logicky dospieť k tomu, že ostatné časti rozhodnutia sa potvrdzujú. Aj podľa názoru odvolacieho súdu sa jedná iba o takú vadu konania pred správny orgánom, ktorá nemôže mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, a preto správne krajský súd v súlade s ustanovením § 250i ods. 3 OSP na takúto vadu konania neprihliadol.

Neopodstatnená je aj námietka žalobcu týkajúca sa neurčenia lehoty na plnenie, keďže vo výroku prvostupňového správneho rozhodnutia je táto lehota na plnenie pre žalobcu nesporne určená lehotou do 30 dní od právoplatnosti prvostupňového správneho rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za neopodstatnené, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci žalovaným i krajským súdom. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP ako vecne správny potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením veci a dôvodmi krajského súdu (§ 219 ods. 2 OSP), súc viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 146c veta prvá OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 veta prvá OSP, tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko neúspešný žalobca právo na náhradu trov odvolacieho konania nemá a žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, ani si ich neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 22. septembra 2010

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth